

Hamutal Bar-Yosef

מאת: Tammara Or Slilat [slilat_t@bezeqint.net]

שליח: Monday, February 15, 2010 12:25 AM

אל: baryosef@bgu.ac.il

על פגישתנו ביום רביעי בירושלים: נושא

שלום חמוטל (האם זה בסדר שאקרה לך?)
אני מצטערת שלא הצלחנו להיפגש בחוץ, ביום רביעי, ודבר. אמרו לי שהייפגש איתי אבל כנראה פיספסתי
אותך כי הייתה מأد נסורת והתהלך כעשרים דקות עד שחזרתי לפתח הבית.
ג'אן סיפורה לי שהיא סיירה לך מודיען יצאת. היא סיפורה שהיא המומה. גם אני.
צירוף המקרים הנוראי הזה כמעט חוץ.
הכרתי מספר שירים שלך (אני מודה שלא התעמקתי בשירתך) וידעתי עליך מספר דברים שטוחים, אבל
בזדיין לא ידעתי את סיפור ח'יר, ואולי טוב שכך. אני שמחה שנפגשנו ושםעתני אותך. למרות שכאב לי
מאד לשמוע מה שסיפורת, היה ב' גם רצון גדול להמשיך ולהקשיב לך. אשמה מأد להיפגש איתך ולשוחת...
על החיים... על הבנים... על שירה ומה שהוא...
אני מצרפת Shir שכתבתי על הפגישה הזאת.
כל טוב
תמרה

פגישה עם חמוטל בר-יוסף במשכנות שאננים

פתחו, בצהרי היום, הבושים, המוער פעמוניים
רקבות ואבן ירושלמית, מל חומות קער קעטיקה
היא מספנת על בנה העזיר, הפקש, המוסיקאי הריגש
ואני חשה כיצד נפתחים בימיון הלב.
התאגד. בן 16. מי ידוע? אולי
אהבה נזקנית. היא מצאה אותו. לפני 20 שנה
קולה איננו עוד. איני מיפה תריס עני, נזלת
פנימה אבל קולה רודף אותי מبعد לחריפות
והפלים מראdot באש שחורה. גם
ראה יעקב בגביו, בצלחתו, גם על השטיח
(השטייח הפקל חזיה שקבעתי באגה
אבל הוא המשיך לצוין כל הזמן, כמו שהוא צץ לי פאן)
והסוחר שלא סקרה לו עזין מציר אותה ברגשות אשכה
(על מה, על מה נפרמת לי מאריג חוי)
לבוי מתחבט, שורט בפראות בצלעותיו, לצאת, לצאת
על צו, אבל היא ממשיכה
ובכל מלאה שלה חבקנו נזלי על פנוי.

דוגמה¹ של טקסט

דוגמה של העונה

1